EDJ 2004/181746

Audiencia Provincial de Girona, sec. 1ª, S 21-10-2004, nº 317/2004, rec. 285/2004. Pte: Cruz Moratones, Carles

RESUMEN

Sentència estimatòria parcial per l'apel·lant, accidentada demandant en instancia. Discuteix si s'ha de reduir proporcionalment l' indemnització de l'assegurança a tot risc en accident de trànsit.L'AP diu que és correcte,conforme art. 11.3 LCS però que no calia acudir a una mitjana de diferents companyies si aquesta era inferior a la de la contrària.Destaca una clàusula entre les condicions particulars de la pòlissa i resulta que el fill del conductor habitual - declarat a la pòlissa - i propietari del vehicle tenia menys edat de l' indicada i menys antiguitat en el permís de conduir, cosa que genera major risc, i el fill era el conductor habitual que va pagar la pòlissa.

Sentencia estimatoria parcial para la apelante, accidentada demandante en instancia. Discute si hay que reducir en proporción la indemnización del seguro a todo riesgo en accidente de tránsito.La AP dice que es correcto, conforme al art. 11.3 LCS pero que no hacía falta acudir a una media de diferentes compañías si ésta era inferior a la de la contraria.Destaca una clausula entre las condiciones particulares de la póliza y resulta que el hijo del conductor habitual - declarado en la póliza - y propietario del vehículo tenía menos edad de la indicada y menos antigüedad en el permiso de conducir, lo cual genera mayor riesgo, y el hijo era el conductor habitual que pagó la póliza.

NORMATIVA ESTUDIADA

Ley 1/2000 de 7 enero 2000. Ley de Enjuiciamiento Civil LEC
art.477.2 dfi.16
Ley 50/1980 de 8 octubre 1980. Contrato de Seguro
art.11.3 art.20

CLASIFICACIÓN POR CONCEPTOS JURÍDICOS

- ACCIDENTE DE CIRCULACIÓN
  - SEGURO DEL AUTOMÓVIL
    - Seguro voluntario
      - Obligaciones de la aseguradora
- CONTRATO DE SEGURO
  - DERECHOS Y OBLIGACIONES DEL ASEGURADOR
    - Obligaciones
      - Recargos por demora en el pago
        - En general art. 20 LCS
  - PÓLIZA DE SEGURO
    - Condiciones generales y particulares
    - Cláusulas limitativas de derechos
- PROCESO CIVIL
  - RECURSOS
    - Casación
      - Resoluciones recurribles
        - Limitación por la cuantía

FICHA TÉCNICA

Procedimiento: *Apelación, Juicio Ordinario*

Legislación

Aplica art.477.2, dfi.16 de Ley 1/2000 de 7 enero 2000. Ley de Enjuiciamiento Civil LEC
Aplica art.11.3, art.20 de Ley 50/1980 de 8 octubre 1980. Contrato de Seguro
Cita RD 1417/2001 de 17 diciembre 2001. Conversión a euros de las cuantías establecidas en la LEC
Cita Ley 1/2000 de 7 enero 2000. Ley de Enjuiciamiento Civil LEC

ANTECEDENTES DE HECHO

PRIMER.- El Jutjat de Primera Instància núm. 1 Girona, en les actuacions de procediment ordinari núm. 433/2003, incoades a instància d' Serafin, representat per la procuradora GREGORIA TUEBOLS MARTINEZ i defensat pel lletrat ALBERT DE QUINTANA D'OCON, contra"Cia. d'assegurances H.", representada pel procurador JOAQUIM GARCÉS PADROSA i defensada pel lletrat JOAN CASTELLTORT BOADA, va dictar Sentència amb data 4 de maig de 2004, la decisió de la qual, literalment copiada, diu així:

"Fallo: Que estimando parcialmente la demanda formulada por la representación procesal de D. Serafin contra la entidad aseguradora"Cia. d'assegurances H.", condeno a la misma a que abone al actor la suma de 4.077'21 euros, más los intereses del art. 20 de la Ley de Contrato de Seguro desde la fecha del accidente hasta su completo pago. No se hace pronunciamiento expreso en materia de costas."

SEGON.- La part.demandant va recórrer en apel·lació contra la Sentència esmentada i per aquest motiu es van elevar les actuacions a aquesta Audiència, i es van seguir els tràmits establerts en la Llei d'enjudiciament civil i es va assenyalar día per a la vista d'aquesta alçada, en data 18 d'octubre de 2004, a la qual van assistir els lletrats i procuradors de les respectives parts i van defensar els drets corresponents als seus propis interessos.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMER.- Acceptem els de la Sentència contra la qual s'apel·la, excepte en allò que es dirà a continuació.

SEGON.- En el present recurs la part.apel·lant s'alça contra la decisió de la jutgessa de reduir proporcional la indemnització derivada d'un accident de trànsit a càrrec de la companyia asseguradora que tenia concertada una pòlissa a tot risc. El debat es centra en si l'aplicació del tercer paràgraf de l'article 11 de la llei 50/80 per part.de l'asseguradora era o correcta.

Però la qüestió no es pot centrar en si es tracta d'una clàusula limitativa del drets de l'assegurat o si es tracta d'una clàusula delimitadora de l'objecte del contracte perquè, contràriament al que diu la recurrent, en les mateixes condicions particulars ja es fa constar de manera destacada gràficament que"el vehiculo no puede ser conducido por una persona menor de 28 años y/o con antigüedad del permiso de conducir inferior a dos años si no se declara expresamente conductor de la póliza".

En estar en aquestes condicions particulars prevista aquesta clàusula i ben destacada (foli10) i tenir el fill del conductor habitual (declarat a la pòlissa) i propietari del vehicle menys edat de la indicada i menys antiguitat en el permís de conduir, resulta plenament eficaç l'aplicació d'aquella reducció proporcional en aplicació del darrer paràgraf de l'article 10 de la Llei 50/80 perquè la conducció d'un jove sempre genera un major risc que no en el cas d'un conductor més madur i amb més experiència en la conducció. Per altra banda el fet destacat en la sentència que el fill era el qui realment pagava la pòlissa i per això cal deduir que era el conductor habitual, no s'ha desvirtuat amb la declaració del fill com a testimoni en aquesta alçada perquè no ha sabut donar cap raó convincent de la causa que el pagament de la prima estes domiciliat en un compte bancari només a nom seu.

TERCER.- Ara bé, un cop resolta aquesta qüestió la part.apel·lant planteja subsidiàriament una altra qüestió i és la de que la part.contrària ja havia ofert de manera extrajudicial una indemnització equivalent al 39 % de l'import dels danys i, en canvi, la sentència opta per la del 31'31 % que és la que el perit judicial va estimar que podia ser la reducció proporcional sobre la mitjana de les primes a pagar entre les diferents asseguradores que va contrastar.

Efectivament resulta encertada l'observació de la part.recurrent perquè no calia acudir a una mitjana de diferents companyies si aquesta era inferior a la de la pròpia companyia demandada. Aquesta ja ha reconegut en l'acte del judici -a traves de la seva lletrada- que havien ofert pagar el 39 % de la reclamació perquè era la proporció de la prima pagada respecte la que la companyia hagués fet pagar al prenedor de la pòlissa si hagués sabut que el conductor habitual era un jove de 21 anys d'edat i una antiguitat en el carnet de conduir de 10 mesos en el moment de l'accident. Aleshores, si la mateixa companyia ja tenia estipulada o oferta aquesta proporció no té cap sentit acudir a la mitjana d'altres companyies quan aquesta mitjana resulta que es inferior.

L'aplicació al cas present de la doctrina dels actes propis justifica el rebuig de la conclusió que arriba la prova pericial (que estaria justificada si no comptéssim amb cap oferiment superior de la pròpia companyia afectada). Per tant aquest motiu ha de ser estimat i la quantitat a pagar per la demandada haurà de ser l'equivalent al 39 % de la reclamació, es a dir, 5.078'06 euros. Aquesta quantitat produirà els efectes de l'article 20 de la Llei 50/80 des de la data de l'accident fins al complet pagament, tal i com ja recull la mateixa sentència i que no ha estat impugnada en aquest extrem per la part.demandada.

QUART.- L'estimació parcial del recurs comporta no fer cap pronunciament de condemna respecte la imposició de les costes d' aquesta alçada, en aplicació de l' article 398.2 de la LEC.

CINQUÈ.- Atès que aquest és un procediment seguit per raó de la quantia (i no de la matèria) la qual és inferior als 25 milions de pessetes (150.000 euros, segon RD 1417/2001), contra la sentència definitiva en apel·lació no es pot interposar recurs de cassació ni per interès cassacional, segons ha vingut reiterant el Tribunal Suprem en les interlocutòries de 26.2.02, de 5.2.02 (tres de la mateixa data); de 12.2.02 (7 de la mateixa data) i de 8.6.04, entre d'altres. Considera el Tribunal Suprem que les vies processals de l'article 477.2 de la LEC són distintes i excloents i, per aquest motiu,

 © El Derecho Editores, S.A.

els assumptes per raó de la quantia no poden utilitzar la via de l'interès cassacional (article 477.2.3) que queda reservada únicament als procediments seguits per raó de la matèria.

Per la seva banda, la disposició final setzena de la LEC condiciona la possibilitat d'interposar el recurs extraordinari per infracció processal a que concorri motiu per a la interposició del recurs de cassació. Com ja s'ha dit, no hi cap aquesta classe de recurs en aquest cas, per la qual cosa tampoc es possible interposar el recurs extraordinari esmentat.

FALLO

1. ESTIMEM PARCIALMENT el recurs d'apel·lació interposat per la procuradora Gregoria Tuebols Martínez, en representació d' Serafin.

2. REVOQUEM PARCIALMENT la Sentència dictada pel Jutjat de Primera Instància núm. 1 GIRONA en les actuacions de PROCEDIMENT ORDINARI núm. 433/2003, de les quals dimana aquest rotlle, únicament en el sentit que la quantitat de principal a pagar és la de 5.078'06 euros (en lloc de 4.077'21 euros). Mantenim la resta del pronunciament d'instància.

No fem especial pronunciament sobre les costes causades en aquesta alçada.

Contra aquesta Sentència no es pot interposar cap recurs ordinari de cap classe ni l'extraordinari per infracció processal.

Aquesta és la nostra Sentència que pronunciem, manem i signem i que es dipositarà al Llibre de sentències d'apel·lació. Fernando Lacaba Sanchez.- Fernando Ferrero Hidalgo.- Carles Cruz Moratones.

Publicació.- En data d'avui, CARLES CRUZ MORATONES, magistrat ponent, ha llegit i publicat la Sentència anterior en audiència pública. En dono fe.

Número CENDOJ:17079370012004100311